

Veliké kostky cukru. A jablka. Já vám neřekl o jablkách?

Nakonec se ode mě nechali upoutat do strojů.

Takže, pokud jsi nikdy neviděl řecký vůz, je stavěný tak, aby byl rychlý, ne bezpečný ani pohodlný. Je to vlastně dřevěný koš, vzadu otevřený, namontovaný na nápravě mezi dvěma koly. Vozataj celou dobu stojí a cítí každý hrbol na cestě. Vozík je vyrobený z tak lehkého dřeva, že pokud sklouzneš při ostré otáčce na koncích dráhy, nejspíš se převrátíš a zlikviduješ vozík i sebe. Je to ještě větší fofr než na skateboardu.

Vzal jsem si oteže a nasměroval vůz ke startovní čáře. Dal jsem Tysonovi třímetrové bidlo a řekl mu, že jeho úkolem bude odrážet ostatní vozíky, pokud se k nám dostanou moc blízko, a odpalovat všechno, co se na nás pokusí hodit.

„Nebít tou holí koníky,“ prohlásil pevně.

„Ne,“ souhlasil jsem. „Ani lidi, pokud to půjde. Pojedeme ten závod čistě. Jenom likviduj všechno, co by nám mohlo vadit, a nech mě, abych se mohl soustředit na řízení.“

„My vyhrájeme!“ Rozzářil se.

Máme tu prohru *skoro úplně* jistou, pomyslel jsem si pro sebe, ale *musel* jsem to zkusit. Chtěl jsem ukázat ostatním... no, vlastně jsem přesně nevěděl, co jim chci ukázat. Že Tyson není tak špatný kluk? Že se nestydím za to, že mě s ním vidí na veřejnosti? A třeba i to, že mi neublížili všemi těmi hláškami a nadávkami?

Když se vozíky srovnaly, shromáždili se v lese další holubi s lesklýma očima. Štěbetali tak hlasitě, že si toho táborníci na tribunách začínali všimnout a nervózně se ohlíželi na stromy, které se pod vahou ptáků třásly. Tantalos nevypadal, že by mu to dělalo starosti, ale musel zvýšit hlas, aby ho přes ten hluk bylo slyšet.

„Vozatajové!“ zvolal. „Na startovní čáru!“

Máchl rukou a zazněl startovní výstřel. Vozíky s rachotem ožily. Kopyta zabušila do země. Dav zajásal.

Skoro okamžitě se ozvalo hlasité zlověstné *prásk!* Ohlédl jsem se právě včas, abych zahlédl, jak se Apollónův vozík převrátí. Narazil do něj Hermův vůz – možná omylem, možná ne. Jezdce to vyhodilo ven, ale jejich splašení koně táhli zlatý vůz šikmo přes dráhu. Hermův tým, Travis a Connor Stollovi, se rozesmáli nad svým štěstím, ale ne nadlouho. Apollónovi koně se srazili s jejich a Hermův vůz se převrátí taky. V prachu zbyla jen hromada polámaného dřeva a čtyři vzpínající se koně.

Dva vozy byly vyřazeny na prvních několika metrech. Tenhle sport se mi líbil.

Soustředil jsem se zase dopředu. Měli jsme dobrý čas, předjeli jsme arésovice, ale Annabethin vůz byl daleko před námi. Annabeth už vybírala první zatáčku a její ozbrojenec s oštěpem se šklebil a mával na nás a křičel: „Čau v cíli!“

Héfaistův vozík nás taky začínal dohánět.

Beckendorf zmáčkl nějaký knoflík a na boku jeho vozu se vysunula deska.